

БОРИС ПАСТЕРНАК

РАЗСЪМВАНЕ

Част 19 от „Стихотворенията на Юрий Живаго“

Превод от руски: Кирил Кадийски, 1990

chitanka.info

Ти всичко значеше за мен.
Но ни слетя война, разруха
и повече от тоя ден
не те видяха, нито чуха.

А след години твоят глас
изпълни с трепет пак сърцето.
Излязох сякаш от несвяст,
щом пак завета ти прочетох.

За глъч, за хора закопнях,
за утрините оживени.
Света разбил на пух и прах,
ще сложа всички на колене.

Летя по стълбите навън
и сякаш тъй за първи път е
паважа, спящ мъртвешки сън,
и в сняг потънал, кръстопътя.

Пак палят лампи, тих уют,
чай пият, хукват към трамвая.
След миг градът е като луд,
направо е неупознаваем.

Вратите зейнали закри
с мъхната мрежа снеговейт
и хапнали надве-натри,
пак тичат — да не закъснеят.

Аз чувствам като всички пак,
навлякъл кожата им сякаш;
аз сам топя се като сняг
и сам се мръщя като мрака.

*Народ безимен е край мен,
деца, дървета, домоседи.
От всички аз съм победен
и в туй е моята победа.*

Издание:

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.